

הסלאמי של לפיד

מנכ"ל לפיד
האב הקשיש וחבילת הורדים

לא תקיים שישה תנאים עקרוניים, מני עם העובדים להפסיק את שידורי הטלוויזיה בשעה 9 בערב. בין תנאי העובדים: ביטול מינויו של צבי שפירא למשרת מנהל מחלקת התוכניות, ביטול ההקלטות באולפני הרצליה, וביטול מינויו המחודש של דוד הירשפלד למשרת ראש שירותי המינהל והפקה בטלוויזיה.

לפיד הודיע למילק כי הוא מסרב לקבל את תביעות העובדים, ועל כן יש בכונתו להפעיל את המנדט שניתן לו, וכי יש בכונתו לסגור לחלוטין את שידורי הטלוויזיה. מאוחר יותר, כאשר התברר לעובדי הטלוויזיה כי המצב הביטחוני מחמיר, התקשרו נציגיהם ללפיד והודיעו על הסרת אימנם לרגל המצב הביטחוני. על המלכי השבוע החולף אמר אחד מבכירי העובדים בטל-וויזיה: „זהו שוב סיפור האב הקשיש וחבילת הורדים. לפיד מחסל את הוועדים השונים, אחד אחד. אילו היו כל הוועדים מתלכדים ביחד — לפיד כבר היה השבוע מנכ"ל רשות השידור לשעבר.“

הוא יגאל רוב, המשמש כיום כמוזכר מערכת החדשות. מועמדים נוספים, בעלי סיכויים פחותים, הם: יואל ניר, המוזכר הקודם של מערכת החדשות, שדר הרדיו והטלוויזיה גבי גזית, אבנר תבורי, המשמש כיום כעורך יומן השבוע, וכתבי הרדיו יורם אבנר.

פסקול

לא רק טמפונים

אחת מן ההגדרות הקולעות ביותר למצי בה הנוכחי של הטלוויזיה הישראלית קבע כתב הטלוויזיה וחבר ועד עיתונאי הטל-וויזיה, יואל אסתרן, שנשאל מדוע חדלה הטלוויזיה להשוף סקופים כלשהם: „הטלוויזיה כבר אינה חושפת דבר מלבד את ערוותה...“ • • • כאשר נחת, ביום שלישי שעבר, מטוס אל-על, שהביא את מנכ"ל רשות השידור יוסף לפיד ואת רעייתו הסופרת שולמית לפיד, מחופש שם בדרום-אמריקה, המתינה ללפיד ב-נמל התעופה רחוב אילון, ראש לישיבתם, שהובילה אותו מיד לירושלים, כדי שיתחיל להתמודד עם מערכת העיצומים והשביתות, שאימה על שידורי הטלוויזיה. כאשר החל לפיד לזמן ללישכתו את הגורמים השונים, בדקו עובדי ועד העובדים הלא-ייחודיים של רשות השידור מי כמה דקות, אם לפיד מרים את אפרכת הטלפון שלו — או שמרימה אותה רוחמה אילון, המנועה לעבוד, בשל הסנקציות שהוטלו במערכת רשות השידור. • • • במסיבה שנערכה בירושלים לרגל צאת המהדורה האמריקאית לסיפור של הכתב לענייני השטחים הכבושים רפיאל חלבי, העיר עורך מבט לשעבר, ושרד הטלוויזיה רן שילון, הנמצא בחופשה ללא תשלום: „במשך שנתיים וחצי בהן מנהל לפיד את רשות השידור, הוא הספיק ללמוד ש- o.b. זה לא שם חברה של טמפונים, אלא מיכשור לטוויזיוני“ אגב, באותה מסיבה בלטו לא רק הנוכחים בה, אלא דמויות ממחלקת החדשות וצמרת הטל-וויזיה, שלא הורמו אליה.

כאשר נחת המטוס שהחזיר את יוסף לפיד ארצה מחופשתו בדרום-אפריקה במחצית השבוע שעבר, דומה היה שהטלוויזיה הישראלית נמצאת על סף התמוטטות כללית. מזה שבועיים ערכו טכנאי הטלוויזיה השבתת-צבע, העובדים המינהליים של רשות השידור ערכו סנקציות, וכתבי מחלקת החדשות איימו בהשבתת דיווחי הטלוויזיה.

מנמל התעופה נלקח לפיד לבניין כלל בירושלים, לישיבה של הנהלת רשות השידור, שבה נכחו המינהל-מנכ"ל שלמה עבאדי, מנהל הטלוויזיה, מוביה סער, מנהל הרדיו, גידעון לב-ארי, ויועצו של לפיד, נקדימון רוגל. הנוכחים דיווחו ללפיד על המתרחש, כאשר רובם היו תמימי-דעים שעל המנכ"ל להשתמש במנדט שניתן לו, לעשות השבתת-מצע של הטלוויזיה.

אלא שלפיד העדיף לפעול בשיטת הסאלאמי, ולטפל בכל קבוצת-עובדים בנפרד. בזמנית פנה לפיד אל השר הממונה של רשות השידור, זבולון הבר, ולשר-האוצר יורם ארידור, כדי להבטיח לעצמו גיבוי מלא. במקרה ויחליט להאפיל את המסך.

ביום הרביעי בבוקר נערכה אסיפת עובדי החדשות-הפקה של הטלוויזיה, שבה הוקרא מיברקו של מנשה רן, שציטט את יועצו של ראש-הממשלה, יחיאל קדישאי, ששאל אותו: „מה אתם עושים בעניין לפיד? תפעלו כבר למען הדחת לפיד!“ עיתונאים אחרים הטיחו במהלך האסיפה כי רשות השידור מעשירה את אולפני הרצליה ב-172 מיליוני לירות לשנה, בהקל-טות של תוכניות באולפנים. עובדי הפקה-חדשות סיכמו את האסיפה בקריאה להדחתו של לפיד מתפקיד מנכ"ל הרשות.

ממש באותו זמן פנה לפיד אל זלמן שנקמן, מזכיר הסתדרות הסכנאים, וימן פגישה עימו ועם נציגי הסכנאים לאותו יום אחרי-הצהריים. במפגש זה החל המשאומתן בין הנהלת רשות השידור לסכנאים. ביום החמישי בצהריים נפגש לפיד עם ועד העובדים המינהליים ונציג מועצת-פרועלי-ירושלים, בסופה של הפגישה הוחלט על הפסקת עיצומי העובדים המינהליים ועל כניסה למשאומתן מסודר.

ביום החמישי אחרי-הצהריים, נפגשו לפיד, עבאדי וסער בתל-אביב עם נציגי הסתדרות הסכנאים וועד-הסכנאים בטלוויזיה, הפגישה נמשכה עד לבוקר היום השישי, בשעה 3.30, ובסופה הוחלט על הפסקת העיצומים וכניסה למשאומתן מסודר.

ביום השישי לפני-הצהריים התאסף בתל-אביב הוועד-המנהל של רשות השידור, בהעדרם של ח"כ מאיר שיטרית ואהרון פאפו. הוועד-המנהל סמן את ידיו על ההסכמים שעליהם חתם לפיד. המנכ"ל וטוביה סער הודיעו לוועד המנהל של שנתר עכשיו הוא להיכנס למשאומתן עם ועד עובדי הפקה-חדשות.

בשעה 3.30 ביום השישי התקשר חבר ועד עובדי-הפקה וחדשות, פיטר מילק, אל לפיד, ואמר לו: „אם הנהלת הרשות

כאשר מכינים כתבה, היא אחת: מה יגידו לפיד (ואהרון) פאפו עליה.

הבעיה העקרונית בטלוויזיה היא יוסף לפיד. אם אתה נותן לו קצה של חבל, הוא יתנוק אותך. לא ניתן ליצור איתו דיאלוג כלשהו, תהא הרמה אשר תהא. אישית, אני, ורוב עובדי מחלקת-החדשות, מעדי-פים שימנו במקומו את יועץ ראש-הממש-

מנהל-ישעבר הלפרין
למרות שהודו הוא בנין

לה לענייני תיקשורת, אורי פורת, איתו יהיה אפשר ליצור לפחות דיאלוג. תראה לאן הגיעה הטלוויזיה! הצופים אינם מרו-צים ממנה, השילטון אינו מרוצה ממנה וגם עובדי-הטלוויזיה אינם מרוצים ממנה! לכן יש צורך מייד לפטר את יוסף לפיד!

צלופחד והידרה

כאשר נעשתה פנייה למנהל-הטלוויזיה ומנהל חטיבת החדשות בפועל, מוביה סער, כדי שהטלוויזיה תדווח במבט

● לכתב המיסטרה של הטלוויזיה רן בממה על כתבתו בהשבע — יומן אירור-נים על פירסום זיכרונותיו של אורי רייך על אביו משה רייך. כתבה זו של סממה המחישה יותר מכל דבר אחד את מצבה הירוד של הטלוויזיה הישראלית בימים אלה, מצב שבו פוסעת הטלוויזיה בסיקור-חדשות בעיקבות העיתונות היומית. כת-בה זו שודרה לאחר פירסום זיכרונותיו של דיינהבן, וכמה ימים לאחר שהעיתור

כתב סממה
נרומה חדשה

נות והשבועונים לעסו את כל שניתן ללעוס בפרשיה זו.

מחקר מקיף שנערך בארצות-הברית גילה, כי שני שלישים מעמור שער ממוצע של הניו-יורק טיימס, המופיע מדי בוקר, הידועות המצוינות בו שודרו לילה קודם לכן בטלוויזיה. הטלוויזיה הישראלית יוצ-רת נורמה חדשה בתיקשורת האלקטרונית, כאשר חדשותיה וסיפוריה באים בעיקבות-כותרות היום-גונים והשבועונים.

מאחרי הקלעים

מצב בלתי-אפשרי

המאבק המתנהל בימים אלה בין עיתור-נאי הטלוויזיה לבין הנהלת רשות השידור ויוסף לפיד, אינו מאבק על סממה או שמנת, אלא מאבק עקרוני על דמותה של הטלוויזיה הישראלית. בשיחה עם העולם הזה אמר אחד מבכירי הכתבים בטלוויזיה:

„ההשתלטות של יוסף לפיד על לוח-המישורים, מפוצא ועד למוקד, הפכה את התחנה לתחנת-טלוויזיה של מדינה מפגרת. עליידי סידרת-מינויים בלתי-מתאימים גרר לפיד אליו את כל סמכויות-ההחלטה בטל-וויזיה, המינוי האחרון שלו, מוביה סער, הפך את תפקידו של מנהל-הטלוויזיה ל-תפקיד של מקשר בין העובדים לבין ה-מנכ"ל. סער מאמין באמונה שלמה, שליו להעביר כל החלטה, תהא אשר תהא, אל הממונים עליו. הוא היה כזה כאשר שימש ככתב, והוא כזה כמנהל-הטלוויזיה.

מחלקת-החדשות של הטלוויזיה הפכה, במהלך השנה האחרונה, דומה יותר ויותר לסניף חרות ברמלה. מתכבים בכירים ב-מחלקה מונעים לצאת אל השטח, או במי-לים אחרות, ניטרלו אותנו. בעוד הכתבים המאומנים מנוטרלים, נעשה ניצול של כתבים מטוגם של אכ"י גזט ובני לים, שהם מספקים את רצון ההנהלה.

התוצאות של המצב הבלתי-אפשרי הזה מאשיינות את הטלוויזיה כולה. כתבים מעולים מעדיפים להיות באבטלה-סמוייה, לקבל משכורת ולא לעבוד. יוסף לפיד השתלט על המדיום הזה ברישעות ובזדון. לזכותו ייאמר שהוא הצליח להרוס את הטלוויזיה עד הייסוד. כאשר מישהו ממנה מנהל שאינו מיועצו, יש מי שמשלם את המחיר. כן הפסיקה הטלוויזיה הישראלית לתפקד כטלוויזיה מייקרו-ענית. היום המרי-טיבציה של מחלקת-החדשות בטלוויזיה.